

УДК 004.056.5-027.543:327.5“364”

DOI <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-19-11>

Ярослав Лелет

ORCID: 0009-0005-8602-8446

ГЕНЕЗА ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВОЄННО-ПОЛІТИЧНОГО КОНФЛІКТУ

У статті з'ясовано суть поняття «інформаційна безпека», його розвиток та затвердження у науковій сфері. Узагальнено погляди науковців на суть даного поняття та особливості соціальної безпеки на державному та регіональному рівнях.. Розглянуто важливість належного забезпечення захисту інформаційного простору в умовах війни

Доведено, що дезінформація має руйнівний вплив та наслідки на усі сфери життєдіяльності людини, зокрема на національну безпеку. Автори дійшли висновку, що інформація є стратегічний засобом впливу на людей та перебіг війни. Особливо це видно в умовах повномасштабного вторгнення РФ на територію України. Проблема інформаційної безпеки є надзвичайно важливою та потребує першочергової уваги. Безпека інформаційного простору є стратегічним завданням..

Метою статті є визначення та аналіз генези інформаційної безпеки в умовах воєнно-політичного конфлікту

Ключові слова: інформаційна безпека, національна безпека, воєнно-політичний конфлікт.

Вступ. Протягом усього існування людства інформація була невід'ємною частиною трудової діяльності людини. З розвитком суспільства та появою держав постало гостре питання забезпечення захисту інформації.

Сучасні військово-політичні конфлікти важко уявити без інформаційної складової. Інформаційна складова сучасної війни посідає чи не перше місце на рівні із військовими діями. Слід зауважити, що інформаційне середовище прямо та опосередковано впливає на планування та хід військових операцій та дій, а також балансує чи розбалансовує розстановку сил на міжнародній арені.

Інформація завжди була інструментом впливу на суспільство, адже без сумніву інформаційна складова є стратегічним ресурсом, який має неабиякий вплив на сучасний світ.

В умовах війни будь-які держави використовують інформацію на свій розсуд і часто буває, що її спотворення може призвести до вкрай негативних наслідків. Не дарма, британський банкір Натан Ротшильд свого часу говорив: «Хто володіє інформацією, той володіє світом». Пізніше ця фраза стала крилатою після цитування прем'єр-міністром Великобританії Вінстоном Черчиллем.

Аналіз останніх досліджень. Проблему інформаційної безпеки в умовах воєнно-політичного конфлікту Т. Амро, Л. Браїлко, О. Воланюк, Р. Драпушко, К. Захаренко, Г. Збур, Л. Мазуренко, А. Русакевич, Д. Смотрич Є. Міненко.

Окремої уваги зародженню, розвитку і трактуванню поняття «інформаційна безпека» у своїх наукових статтях М. Гончаров та С. Лисенко. Також слід звернути увагу на те що К. Захаренко, Є. Міненко, О. Воланюк та Р. Драпушко розглядали інформаційну безпеку крізь призму суспільно-політичної стабільності, що є невід'ємною складовою інформаційної системи держави.

А. Ключко відстоює думку те, що кіберпростір став важливою частиною сучасного інформаційного простору. З цим важко не погодитися, враховуючи швидкі темпи цифровізації. Водночас, розвиток технологій, на думку А. Ключко, сформував та розвинув таке явище як комп'ютерний тероризм, тобто т. зв. кібертероризм.

Виклад основного матеріалу. XXI ст. сміливо можна назвати ерою технологій та інформації. Будь-яка сфера життя охоплена процесами діджиталізації, а інформація виступає важливим елементом пізнання сучасного світу.

Як зазначає український науковець Анатолій Ключко здійснення будь-якої влади у державі, у тому числі і в Україні певною мірою залежить від інформаційного забезпечення [1, с. 39].

Захист інформації є гарантією забезпечення національної безпеки держави. Інформатизація, на думку З. Гбура, сприяє більш динамічному та якіснішому розвитку суспільства. Основою такого розвитку є використання усіх наявних інформаційних ресурсів [2, с. 868, 872].

Сучасний інтернет, швидкісний мобільний зв'язок та вільний доступ до необхідної інформації полегшує та робить зручнішим життя. Водночас, використання надбань технологічної ери робить, на думку А. Русакевича, усю систему безпеки держави вразливою до атак [10, с. 177].

Сучасні війни важко уявити без інформації, яка в умовах військово-політичних реалій виступає фактично зброєю, тобто інструментом протистояння.

Українські науковці Д. Смотрич та Л. Браїлко слушно зауважують, що держави завдяки інформації не рідко виграють політичні конфлікти чи війни без єдиного пострілу. Задля таких перемог суб'єкти міжнародної політики можуть розпалювати внутрішні протиріччя не вторгаючись на території іншої держави [3, с. 122].

Вітчизняна науковиця Л. Мазуренко трактує інформаційну безпеку як певний достатній рівень інформаційної культури особистості. Також розглядає її крізь призму спроможності держави створити необхідні умови для розвитку та задоволення потреб індивідів в інформації.

Українські науковці Є. Міненко, К. Захаренко, Р. Драпушко, О. Воланюк синтезуючи усю зарубіжну та вітчизняну наукові думки дійшли до висновку, що інформаційна безпека є фундаментальним елементом національної безпеки, що окрім автономних сфер є інтегральною та всеохоплюючою характеристикою, яка в цілому впливає на громадянську, соціальну та національну сфери [4, с. 43].

Ті ж науковці доводять, що ключовим аспектом інформаційної безпеки стан захищеності інформаційного простору. Вони констатують, що в основі концепції інформаційної безпеки [4, с. 43].

Інформаційний привід може стати як консолідуючим так і дестабілізуючим фактором національної безпеки будь-якої держави. Інформаційна безпека є важливим аспектом національної безпекової доктрини, завдяки якій фактично злагоджено функціонують усі напрями національної безпеки країни.

Науковці виділили основні аспекти інформаційної безпеки. Насамперел йдеться про:

- захист конфіденційної інформації;
- забезпечення цілісності даних;
- доступність даних та захист від кібератак;
- для цілісності розгляду проблеми генези інформаційної безпеки в умовах військово-політичних конфліктів, перш за все слід визначити сутність поняття «інформаційна безпека».

Інформаційна безпека відповідно до позиції Л. Кочубей, розглядається як стан інформаційної озброєності держави, суспільства та зокрема особи. [5, с. 51]

Представник української наукової думки В. Гурковський розглядає інформаційну безпеку України в контексті суспільних відносин, що пов'язані із захистом життєво необхідних важливих інтересів людини, громадянина та держави від потенційних інформаційних загроз у інформаційному просторі [4, с. 43].

Базовим документом в українському законодавстві що регулює забезпечення інформаційної безпеки є Стратегія інформаційної безпеки України. Інформаційна політика держави, як зазнає Т. Амро має чотири основні напрями:

1. Розвиток інформаційного суспільства.
2. Розвиток національного інформаційного простору.
3. Розвиток офіційної комунікації.
4. Забезпечення інформаційної безпеки держави [6, с. 85].

Враховуючи військово-політичні реалії сьогодення України, перед нашою державою стоїть вкрай важливе завдання забезпечення інформаційної безпеки. Від неї залежить належне функціонування усіх державних структур.

Перші літературні твори, військові трактати у яких говориться про необхідність забезпечення інформаційної безпеки належать до VI–V ст. до н.е. Китайський мислитель Сунь-цзи написав свій відомий трактат «Трактати по військовому мистецтву». Інформаційній безпеці він надавав чи не найбільшій уваги. На його думку, дезінформація ворога являє собою головний засіб забезпечення власної інформаційної безпеки [7, с. 185].

Вперше на українських землях принципи інформаційної безпеки були закладені у XVIII ст. Йдеться про договір Гетьмана Війська Запорізького Пилипа Орлика із старшиною та козаками, який визначив їх права та обов'язки. Зокрема було прописано основні принципи обміну суспільною інформацією та доступу до неї усіх козаків, які обмежували Гетьмана у приховуванні від них будь-якої інформації.

У статтях Конституції Пилипа Орлика 1710 р. йдеться про наступне: «Заради Вітчизни, її добробуту, та про всі справи публічні доповідати, і нічого без їхньої волі своєю владою не розпочинати, не встановлювати і рішень не приймати» [7, с. 187–188].

Українські науковці Т. Ткачук та О. Довган досліджуючи генезу інформаційної безпеки зазначають, що висвітлення та забезпечення інформаційної безпеки було висвітлено у працях Плутарха, Платона, Сенеки, Н. Макіавеллі, Гроція та інших філософів [8, с. 36].

Водночас, першопояву спроб забезпечення інформаційної війни, в тому числі під час військово-політичних конфліктів, О. Злотар відносить до періоду появи можливості фіксування інформації на твердих носіях, тобто з появою писемності. Першим видом інформації, яка в той час підлягала захисту була державна таємниця [8, с. 36; 9, с. 140].

На думку цього ж науковця, саме у цей період виникли й способи захисту інформації, а саме шифрування та приховування. На підтвердження своїх слів наводить історичний факт про перший зашифрований за допомогою глазури при нанесенні на кераміку, текст у Месопотамії. Цей текст датується 2000 р. до н.е. [8, с. 37].

В умовах військово-політичних конфліктів, війн, держави підпадають під різноманітні інформаційні загрози, які негативно впливають на національну безпеку цієї країни. Ліквідація таких інформаційних загроз, як вважає З. Гбур, вимагає вжиття від державних структур відповідних заходів.

Система інформаційної безпеки України не ідеальна та потребує певного вдосконалення. Український науковець З. Гбур наводить декілька напрямів, на які слід звернути велику увагу:

- Прогнозування, виявлення та протидія інформаційним загрозам, в тому числі Збройним Силам України, що несуть в інформаційний простір;
- Вдосконалення системи інформаційної безпеки Збройних Сил України, військових формувань, що має становити стратегічну мету держави. Ця система передбачає створення та вдосконалення засобів інформаційної протидії;
- Стимування та ліквідація військових конфліктів, які можуть виникнути в результаті застосування інформаційних технологій [2, с. 872].

Важливість інформаційної безпеки держави показала гібридна війна російської федерації проти України. Повномасштабне вторгнення на територію України поставило перед нашою країною важливий виклик захисту національної безпеки, особливо у сфері інформаційної політики.

Захист інформаційної безпеки є однією із найголовніших функцій держави відповідно до ст. 17 Конституції України.

Ворог застосовує дезінформацію для розхитування національної єдності та зростанню внутрішніх протиріч. А. Русакевич наголошує на тому, що сучасні військово-політичні конфлікти та війни більше спрямовані на інформацію та гібридність, аніж на зброю. В той же час, ми не відкидаємо фактору військових дій, проте ще раз підтверджуємо свою позицію про те, що інформація в тій чи іншій мірі впливає на розвиток війн і політичної та міжнародної ситуації в світі.

Наявність великої кількості зброє без належного рівня інформаційного забезпечення та перевагу ще не гарантує перемоги у цій війні. Ба більше, хочемо наголосити на тому, що війни розпочинаються не на полях битв, а у інформаційному просторі – політичне протистояння, залякування, погрози, очорнення потенційних ворогів [10 с. 177].

У 2021 р. в Україні було прийнято нову Стратегію інформаційної безпеки. У ній були визначено потенційні інформаційні загрози для національної безпеки України, а саме: «інформаційна політика російської федерації є загрозою не лише для України, а й для інших демократичних держав» [10, с. 178].

Також відповідно до цієї Стратегії поняття інформаційної безпеки визначається як невід’ємна складова національної безпеки України, а тому одним із елементів такої безпеки є стан захищеності демократії та демократичного устрою, що відповідно сприяє забезпеченню конституційних прав та свобод людини та громадянина.

Водночас, за словами А. Русакевича, із введенням в Україні воєнного стану, в питанні інформаційної безпеки акцент змістився із виявлення загроз на звуження прав людини заради збереження держави.

Згідно із ч. 1 ст. 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» здійснюються заходи щодо обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах, що необхідні для запровадження дії та функціонування воєнного стану [10, с. 179].

У сучасному світі, де війна вийшла на перший план, видно, що інформація стала одним із найважливіших інструментів впливу на суспільство та міжнародне співтовариство. З огляду на це існує певна потреба у забезпеченні національної інформаційної безпеки зі збереженням прав громадян.

Український дослідник А. Русинкевич зауважує, що для того щоб побудувати ефективну систему інформаційної безпеки необхідно, щоб вона базувалася на взаємопов’язаних елементах, що утворюють цю систему:

- Технічний – необхідність створення і функціонування усіх технічних засобів і складових цієї системи;

- Правовий – необхідно сформулювати якісні нормативно-правові акти;

- Політичний – політика держави має бути спрямована на забезпечення наці безпеки у інформаційній сфері;

- Варто зауважити, що основними елементами дезінформації в системі інформаційної безпеки є поширення чуток, використання соціальних мереж як майданчика для ботоферм, т. зв. «фабрик тролів». Фейкові новини у контексті російської агресії виступає основним фактором протидії в системі інформаційної безпеки [4, с. 42].

Г. Збур звертає увагу на принципах, які формують забезпечення інформаційної безпеки:

- Принцип системності – заходи держави спрямовані на ліквідацію різноманітних інформаційних атак з боку зовнішніх та внутрішніх джерел. Засоби захисту повинні адекватно відповісти інформаційним загрозам;

- Принцип міцності – забезпечення інформаційної безпеки повинна охоплювати усі сфери безпеки, мати відповідну рівність надійності, що дозволяти виявляти потенційні загрози;

- Принцип багаторівневого захисту – спрямований на створення та формування меж інформаційної системи, що складаються із зон безпеки, основна та ключова з яких знаходиться всередині цілої системи;

Принцип розсудливості – означає розумне застосування захисних механізмів та заходів із необхідним ступенем безпеки.

Принцип безперервності – означає те, що інформаційна система та безпека повинна функціонувати безперервно [2, с. 870].

Українські науковиці І. Ломака, О. Липчук та Ю. Кобець наголошують, що в цілому загрози інформаційної безпеки є пов'язаними з протиправними діями, що спрямовуються на об'єкти інформаційної інфраструктури – мережеві, інформаційні та програмно-апаратні механізми, які підтримують функціонування важливих сфер держави, таких як інформаційний простір, телекомунікаційні мережі, комп'ютерні мережі тощо.

Узагальнивши підходи різних вчених, прикарпатські науковиці виділили основні загрози для інформаційної безпеки держави:

- кібератаки;
- кіберзлочинність;
- кібершпигунство;
- інформаційні війни;
- кібертероризм;
- поширення для інсайдерів секретної інформації [11, с. 115].

З огляду на це перед державами стоять важливі завдання своєчасного виявлення та нейтралізації інформаційних загроз для безпеки власної інформації, що є складовою її національних інтересів.

Висновки. Інформаційний простір у сучасному світі без сумніву посідає одне із головних місць у формуванні та протіканні військово-політичних конфліктів. Будь-яка інформація в тій чи іншій мірі є стратегічним об'єктом формування національної безпекової доктрини будь-якої держави. Слід сказати, що у сфері інформації в інтересах України як держави формується її політика забезпечення та функціонування системи інформаційної безпеки. Особливо це важливо під час російської агресії проти нашої держави, де інформація використовується на рівні зброї. Нею завжди можна зманіпулювати тому завдання будь-якої держави, яка в умовах війн та конфліктів піддають інформаційним загрозам розпізнати ці факти та впровадити заходи для їх нейтралізації.

Варто зауважити, що ефективно сформована інформаційна діяльність може сприяти мирному вирішенню війн чи кризових ситуації або ж навпаки стати важелем розхитування та дестабілізації стосунків між державами чи блоками держав, що в кінцевому результаті може привести сторони до військової конфронтації.

Інформаційна безпека формується з часом формування перших державних утворень, де вожді, правителі розуміли цінність джерел інформації та їх значення для держави, особливо під час ведення війн. Досить часто вчасно проінформована держава вигравала час для аналізу власних дій, що у підсумку впливало на хід та результати воєн.

Це можна й сказати про сучасність, адже будь-яка війна, як ми вже писали починається із інформації – погроз, залякування, вкиду дезінформації та інших важелів впливу на суперника та суспільство в цілому.

В цілому, інформаційна безпека виступає фундаментальним чинником формування політичної стабільності. Її забезпечення та належне функціонування є прерогативою відповідних державних структур, які в силу політико-правової та технічної діяльності здійснюють ці заходи.

Також слід розуміти, що держава в умовах війни та військово-політичних конфліктів не може у повному обсязі гарантувати та забезпечувати належні права громадян у інформаційній сфері. Втім, держава повинна стояти на захисті інтересів своїх громадян, адже інформаційні загрози несуть деструктивний характер як на внутрішній так і на зовнішній політичних аренах.

Сучасні війни у XXI ст. паралельно із військовою агресією супроводжуються агресією у кіберпросторі. Тому що дезінформація може посіяти паніку серед населення, що у свою

чергу негативно вплине на становище держави, що власне необхідно агресією. Бо перше на що звертає увагу агресор є розум особи, народу, нації. Якщо сторона конфлікту контролює інформаційні потоки, то фактично може скеровувати окремі суспільні групи чи суспільство в цілому, що піддаються такому впливу у необхідному для них руслі.

Література:

1. Ключко А. Забезпечення інформаційної безпеки в умовах сучасного суспільства. *Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом*. 2022. № 3 (63). С. 38–42. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/2a00dddd-3a2e-4f11-8962-9d23d72607f2/content> (дата звернення: 03.09.2024).
2. Збур Г. Основи інформаційної безпеки держави в умовах війни. С. 867–872. URL: <http://www.baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/download/237/6325/13361-1?inline=1> (дата звернення: 04.09.2024).
3. Смортич Д., Браїлко Л. Інформаційна безпека в умовах воєнного стану. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія : Право*. 2023. № 77. С. 121–127. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2023/06/22-2.pdf> (дата звернення: 04.09.2024).
4. Суспільно-політична стабільність як складова системи інформаційної безпеки: виклики в умовах воєнного стану / Є. Міненко та ін. *Міждисциплінарні дослідження складних систем*. 2023. № 23. С. 41–54. URL: <https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/45598/Minenko-41-54.pdf?sequence=1&isAllowed=y> (дата звернення: 04.09.2024).
5. Мазуренко Л. Інформаційна безпека в умовах російсько-української війни: виклики та загрози. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, серія «Питання політології»*. 2022. № 42. С. 50–57. URL: <https://periodicals.karazin.ua/politology/article/view/22088/20387> (дата звернення: 02.09.2024).
6. Амро Т. Взаємозв'язок системи забезпечення інформаційної безпеки та публічного управління в умовах воєнного стану; методи та можливості. *Публічне урядування*. 2022. № 5 (33). С. 83–88. URL: <https://journals.mau.com.ua/index.php/public-management/article/view/2563/3026c> (дата звернення: 01.09.2024).
7. Лисенко С. Інформаційна безпека: генеза принципів і підходів на прикладі досліджень класиків військової думки. *Верховенство права*. 2019. № 2. С. 184–191. URL: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/184-191_3.pdf (дата звернення: 04.09.2024).
8. Гончаров М. Дослідження поняття «інформаційна безпека». *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія : Право*. 2024. № 82. С. 34–37. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2024/05/6.pdf> (дата звернення: 03.09.2024).
9. Золотар О.О. Генеза суспільних відносин щодо інформаційної безпеки людини. *Інформація і право*. 2018. № 1 (24). С. 139–148.
10. Русакевич А. Інформаційна безпека в умовах воєнного стану: аспекти забезпечення інформаційних прав громадян. *Держава та регіони. Серія : Право*. 2023. № 2 (80). С. 177–180. URL: http://law.stateandregions.zp.ua/archive/2_2023/31.pdf (дата звернення: 04.09.2024).
11. Ломака І., Липчук О., Кобець Ю. Інформаційна безпека держави: теоретико-методологічні засади та особливості в умовах збройного конфлікту. *Регіональні студії*. 2022. № 31. С. 113–118. URL: http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/31/31_2022.pdf#page=113 (дата звернення: 04.09.2024).

References:

1. Klochko, A. (2022). Zabezpechennia informaciynoi bezpeky v umovah sychasnoho sypilstva. [Ensuring information security in the conditions of modern society]. № 3 (63). P. 38–42. Retrieved from <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/2a00dddd-3a2e-4f11-8962-9d23d72607f2/content>
2. Zbyr, H. Osnovy informaciynoi bezpeky derzhave v umovah viyni [Basics of information security of the state in conditions of war]. P. 867–872. Retrieved from <http://www.baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/download/237/6325/13361-1?inline=1>
3. Smortych, D. & Brailko, L.B. (2023). Informaciyna bezpeka v umovah voyennogo stanu [Information security in the conditions of martial law]. № 77. P. 121–127. Retrieved from <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2023/06/22-2.pdf>
4. Minenko, Ye., Zakharenko, K., Drapushko, R., & Volaniuk, O. (2023). Suspilno-politychna stabilnist' yak skladova systemy informaciynos bezpeky: vyklyky v umovah voyennogo stanu [Socio-political stabil-

ity as a component of the information security system: challenges in the conditions of martial law]. № 23. P. 41–54. Retrieved from <https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/45598/Minenko-41-54.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

5. Mazurenko, L. (2022). Informaciyna bezpeka v umovah rosiysko-ukrainskoi viyny: vyklyky ta zagrozu. [Information security in the conditions of the Russian-Ukrainian war: challenges and threats]. № 42. P. 50–57. Retrieved from <https://periodicals.karazin.ua/politology/article/view/22088/20387>

6. Amro, T. (2022). Vzayemozviazok system zabezpechennia informaciynoi bezpeky ta pyblichnogo upravlinnia v umovah voyennogo stanu: vyklyky ta zagrozu. [Interrelationship of the information security system and public administration under martial law conditions: methods and possibilities]. № 5 (33). P. 83–88. Retrieved from <https://journals.maup.com.ua/index.php/public-management/article/view/2563/3026c>

7. Lysenko, S. (2019). Informaciyna bezpeka: geneza pryncypiv I pidhodiv na prykladi doslidzhen klasykiv viyskovoï dymku. [Information security: the genesis of principles and approaches on the example of studies of the classics of military thought]. № 2. P. 184–191. Retrieved from https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/184-191_3.pdf

8. Goncharov, M. (2024). Doslidzhennia poniattia informaciyna bezpeka. [Study of the concept of “information security”]. № 82. P. 34–37. Retrieved from <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2024/05/6.pdf>

9. Zolotar O. Geneza sypilnykh vidnosyn shchodo informaciynoi bezpeky liudyny. [The genesis of public relations regarding human information security Information and law]. № 1 (24). P. 139–148

10. Rusakevych, A. (2023.). Informaciyna bezpeka v umovah voyennogo stanu: aspekty zabezpechennia informaciynych prav gromadian [Information security under martial law: aspects of ensuring citizens' information rights]. № 2 (80). P. 177–180. Retrieved from http://law.stateandregions.zp.ua/archive/2_2023/31.pdf

11. Lomaka, I, Lypchuk, O, & Kobec' Y. (2022). Informaciyna bezpeka derzhavy: teoretyko-metodologichni zasady ta osoblyvosti v umovah zbroynogo konfliktu [Information security of the state: theoretical and methodological principles and features in the conditions of armed conflict]. № 31. P. 113–118. Retrieved from http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/31/31_2022.pdf#page=113

Yaroslav Lelet. The genesis of information security in the conditions of military and political conflict

The article clarifies the essence of the concept of “information security”, its development and approval in the scientific field. The views of scientists on the essence of this concept and the peculiarities of social security at the state and regional levels are summarized. The importance of properly ensuring the protection of the information space in war conditions is considered.

It has been proven that disinformation has a devastating impact and consequences on all areas of human life, including national security. The authors concluded that information is a strategic means of influencing people and the course of war. This is especially visible in the conditions of a full-scale invasion of the Russian Federation into the territory of Ukraine. The problem of information security is extremely important and requires priority attention. Security of the information space is a strategic task.

The purpose of the article is to define and analyze the genesis of information security in the conditions of a military-political conflict

Key words: *information security, national security, military-political conflict.*

Інформація про автора:

Ярослав Лелет – аспірант кафедри політології,
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника.